

Anna mit heur vetrol en Derk Sibolt as vergeet mie naitje Riemelarij en gedichten oet t daipste wezen

■ In t boukje 'Maggels' het Anna de Vries-Maarhus heur gedachten over vreugde en verdrait in heur en ons leven in riem op pepier zetten loaten:

Door **Johan Poppen**

*As je old worden en gries,
is dat nog nait t bewies
dat je niks meer kinnen
elk mens het zien zinnen.*

Zai het teminnet nog zin aan t riemend speulen mit woorden:

*Wat binnen woorden
as je je nait roaken?*

*Wat binnen woorden,
as ie ze nait verstaan?*

*Wat kinnen woorden stuk-
kend meaken,
din is t mit mooie woorden
doan.*

*Woorden, woorden,
groot en klaain,*

*Din pas is heur zin te zain
as ie woorden lezen goan
en ook verstaan.*

Dat liekt mie ook wel t minste, wat je van woorden verwachten maggen. t Boukje is oareg veur heur zulf, veur de lu, dij heur kinnen of heur aanvuilen willen. Ik heur dij leesders al van 'Joa, zo is t!' zeggen. Der is ook gain twievel aan de oprechtheid van de moakster heur gevuilens. Mor as dij riemend opschreven worden, den is t mor zo gain poëzie. Doar liekt t allinneg n bedie op juist as ze mor hail waaineg woorden broekt. Zoas bie *Vlinder omswinder* of bie

*Raait bie sloot
baarms koal
t liekt dood
aalmoal*

Wiederstaat der veul riemelarij in:

*Wie goan aan raais hier wied
vandoan,*

*nog gaauw wat kopen, dat
zel wel stoan,*

*n maauwhemd, zo mor veur
de lol,*

*ik kiek ien spaigel: n dikke
vetrol.*

Wat riemt doar nou op *veur de lol*, dink ik den. *Ve-tról?* Ach nee, man, dat mout netuurlek *vèt-rol* wezen. Veuroet mor, n grap tegen t ritme zeker. Dijn kin je van n vrolek mins verwachten. *Veuroet zain noar n aanertied* maakt mie dankbaar en blied, schrift te. Dat zel Anna de Vries-Maarhus ook veurvaast wezen, as je veur heur boukje in boukwinkel

twaalm gulden viefteg over hebben.

t Is moakt deur Profiel in Beem, dij as oetgever in t lest van t joar oareg wat riep en gruin aan bouken over dizze kontraainen ófschaaiden het. Doar heuren tou 'Onder klokslag van Oetwier', 'Met de Borderijders naar Groningen', 'Jan Batting-schoule' in Veendam, 'K. ter Laan-mavo' in n Daam, 'IJzelboek', 'Veur Antje', 'Mien ABC-boukje', 'Op linnen geschreven', 't Weer ien spaigel', 'Roegje Wilt en andere Westerwoldse verhoalen' en 'Onder de Regenboog'.

t Leste bouk is ook Derk Sibolt Hovinga (78) zien leste bundel. Teminnet, der staat bie, dat dizze Oldambtster dichter 'met deze honderd gedichten een afronding maakt van zijn literair werk'. Noa 'Oogst van mien aner laand' (1968) den nog op t enne van 1987 dit 'oaren lezen' op Oostgrunnense en Oostfraize (dus dezulfde) akkers. Over de grup het e in t biezunder touhollen, zoas ie lezen kinnen in n haile beulde van dizze gedichten.

'Oet noaberschap' muik e verschaaiden gelegenhaidstrie-

men, mit zinnechies as dizzent *En op de gladd boanen zuggen de lopers goanen mit forse slag de haile dag van dij hien wint blijft aid bekend (Elfstedentocht II); ...28 joar old, sneuwelde Groaf Oadolf bie Kloosterholt... en Licht moan de klinke van Zur Blinke en drinkt en verteert wat joen haart begeert.*

Mor der binnen ook veul zivere netuurgedichten bie, doar wie de 'olle' Derk Sibolt (van vrouger) weer oet heuren. Anna de Vries zee t ja aal: *as je old worden en gries is dat nog nait t bewies dat je niks meer kinnen.* Hovinga's daipste wezen sprekt vannijs oet de regels, woarin t Licht van t Aalmysterie te zain is. In dat grode kosmiese gehail wil de dichter nog aaltied veur zien leesders n vergeet mie naitje wezen. Joazeker hur, dat kin. Mit zo'n bundel zee dat ook bliieven, tot achter roemte en tied.

'Onder de regenboog' (ook mit geld van t Anjerfonds, t Kamminga-fonds en pervinzie meugelk moakt) komt joe in n boukezoak mit n houkje 'Groningana' op ainentwinteg gulden vatteg.

Onder de Regenboog Derk Sibolt Hovinga

*Onder de Regenboog
Kom Zonne Hoog
En span den boog
Van ondeurgrondelk Licht
No over t woerd
Van mien gelicht
Van dicht bie en overweid
Tot achter roemte en tied*

D. Sibolt